

Opponensi vélemény

Az MTA Doktori Tanácsának felkérésére (DT.58/014/14/04)

Magyar Tibor kandidátus Úr „A sertés torzító gyulladása: a kórtan, a kórfejlődés és az immunvédelem egyes kérdéseinek vizsgálata” című doktori értekezésről az alábbi véleményemet terjesztem elő.

Az értekezés terjedelme: 106 oldal. Az irodalomjegyzék szerinti hivatkozások száma 209. A jelölt a saját közleményei közül az értekezés alapjául szolgáló publikációit különválasztotta, melyek száma: 9. A kandidátusi fokozat megszerzése óta a szerző, további 19 közleményt jelentetett meg, ebből 10-et angolul. Konferencia közleményeinek száma 11, és az előző tudományos fokozat megszerzése óta egy könyvfejezettel gazdagította a szakirodalmat. A vizsgálatom tárgyát képező értekezés 37 ábrát és 21 táblázatot tartalmaz.

Ami az érdemi észrevételemet illeti, az abban áll, hogy az összefoglalóban is szerepeltettem volna az egérlép- kísérletnek a B 58 törzzsel fertőzött egerek számát, és a sertés eredeti „A” jelű törzs inaktiválás módszerét, valamint az fPMT tisztítását, csupán egy-egy szóval. Ez nem növelte volna az értekezés terjedelmét.

A kórokozó megtelepedését támogató filamentózus haemagglutinin, a pertaktin és fibriák szerepét, valamint a gazdasejtek kölcsön hatását a szerző érintette. Arra gondolt a Szerző, amikor az adhezinek további tisztítását említi, hogy a gazdasejt és az adhezinek immunkémiai kölcsönhatás ismerete bővítheti a kórfejlődésre vonatkozó adatainkat? Ez a kérdés számos fertőző ágensnél felderítésre vár.

Szeretném megkérdezni, hogy mi lehet a magyarázata annak, hogy a glikopeptid természetes citotoxint miért csak a Neisseria és a Bordetella nemzetség tagjai ürítik csupán a sejtközötti térbe.

A Szerző a kutatási céljait egér, valamint sertés kísérletekben elemezte.

A kísérletekhez *B. bronchiseptica* DNT (dermonekrotikus toxin) termelő törzset és *Pasteurella multocida* törzset használtak. Az egérkísérletekhez 51-50, a sertéskísérletekhez (CT, *B. bronchiseptica* – *P. multocida* fertőzéshez eltérő kísérleti célú rendszerekben, eltérő számú állatot (23, 6, 8,) vettek igénybe.

Az értekezés tanulmányozása során az alábbi kérdéseim adódtak még:

1. a torzító orrgyulladás kórfejlődésében mi lehet a szerepe a celluláris védelemnek?
2. a sertés törzsállományok egyedeinek védekezési mechanizmusában a beltenyésztettségnek szerepe lehet?
3. Az orr nyálkahártyájának szekréciója tartalmaz *B. bronchiseptica*, vagy *P. multocida* elleni ellenanyagokat, vagy antitoxinokat?
4. Az orr nyálkahártyáján lévő baktérium-, és egyéb társflórák, befolyásolják a betegség kórfejlődését?

A kísérleti rendszerek adatai meggyőztek a Szerző által megfogalmazott hipotézisek helyességéről és eredményeiről.

Ezek alapján:

1. Elfogadom új tudományos eredménynek a *B. bronchiseptica*, DNT-p termelőképesség szerepét a betegség kórfejlődésében, továbbá a baktérium törzs DNT + és DNT – létrehozó populációk értékét.

2. Elfogadom azt, hogy az egerek tüdejében az iv. adott B.bronchiseptica elhalásos folyamatot képes létrehozni.
3. Új eddig nem használt diagnosztikai módszernek tekintem a CT alkalmazását a torzító orrgyulladás felderítésében.
4. Új megfigyelésnek tekintendő a fertőzött sertések orrkagyló sorvadásának a regenerálódása.
5. Új eredmény a P. multocida toxintermelésének igazolása.
6. Elméleti és gyakorlati értékűnek tartom azt, hogy a vakcina törzsek immunogén hatását külön-külön kell vizsgálni. Ehhez kapcsolódik az alkalmazott védőhatást támogató vizsgálatok eredménye.
7. Az elvégzett kísérletek megerősítik azt a tapasztalatot, hogy a szerológiai próbák, kedvező eredménye és a védettség között nincs feltétlen összefüggés.

2014-08-10

Körmendy Béla
az állatorvostudományok doktora